

La possibilitat de realitzar un somni és el que fa que la vida sigui interessant - Paolo Coelho

Eureka, floto !!

Iniciem l'atapeïda crònica d'esports felicitant la Laia després de mostrar-se invencible en el camp del cardiòleg Dr. Mortera. El petit forat que existia al cor de la defensa de la Laia i que produeix un "mini-buf", s'està tancant a marxes forçades. Com que la resta de l'equip està en plena forma, aquest duel de màxima rivalitat va quedar resolt a favor de la Laia. En el properencontre contra el cardiòleg, previst pel proper setembre, servirà per a veure si la Laia pot aixecar definitivament la copa de Campiona.

També el proper mes de setembre, serà el partit O f t a l m ò l e g - L a i a . Segons els partidets jugats fins ara, la Laia no només no haurà de dur ulleres aquest estiu, sinó que a més pot passar-se tot el mes d'agost fardant del fantàstic fons d'ulls que presenta.

Aquest passat mes d'abril vaig adonar-me'n de que arriben uns dies en que els meus padrins es tornen bojós. La padrina Ester em va regalar una mena de planteta groga tota decorada amb dolços i cintetes. Vaig pensar que era molt original, però poc després els

pares em van portar a un lloc on hi havia més nens que també tenien una planteta semblant... tot i que a molts d'ells no els deuria agradar perquè només feien que picar a terra amb ella!!! Quan ja gairebé m'havia oblidat d'aquest fet arriba el meu padrí amb un ou de xocolata (sí sí, de xocolata), decorat amb els meus amics els Lunis. Avui els Lunis estan a l'estanteria de la meva habitació, i la xocolata... se la van cruspir els pares mentre deient...mmm Laia a tu no et convé. Quina cara! La propera vegada li diré al padrí me'l doni d'amagat!!!

Fa uns caps de setmana vam anar d'excursió amb els cosins a Olot. Aquesta vegada ens vam quedar a dormir a la casa de colònies. Caminades per la Fageda, visita a la fàbrica de iogurts. Que emocionant!!!

Coincidint amb el meu 8è "mesari", he fet un festival de natació sincronitzada a Can Caralleu. Com suposava el pare floto com una boia cosa que em permet estar ben tranquil·la mentre pico de peus a l'aigua. També m'agrada picar amb la ma a l'aigua... però quan ho faig,

aquesta se'm rebota i se'm tira a la cara... deixant-me tota xopa. Però no m'importa, perquè més xopa em quedo quan la mare m'enfonsa... diu que surto fent cara de peix!!! Què xulo!!!!

La setmana passada vam anar amb els pares a conèixer un nen que com jo té la Síndrome de Down. Es diu Pol i crec que ell també té molta sort perquè els seus pares se'l miraven amb ulls d'estimar-se'l la tira!!! A més també juga a la mateixa lliga d'esports on jugo jo... i pel que em diuen, també està fet un campió!